

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ŽELMENIS PUOSELĖJA DARBŠČIOS RANKOS

Jau trečias pavasaris iš eilės buvo įnoringas, sukėlęs daug rūpesčių duonos augintojams. Tik dabar, daigams ūgtelėjus, žemdirbiai jau gali pasidžiaugti savojo atkaklaus triūso rezultatais, laukti brandesnio derliaus, negu pernai. Kad daugumoje rajono ūkių pievos, ganyklos, javai šiemet vešlesni, įsitikinta pirmajame žemdirbystės konkurso etape, tarp ūkinių susivienijimų agronomams pasisvečius vieniems pas kitus.

Palyginti derlingos Kavarsko susivienijimo ūkių dirvos. Išskyrus „Atžalyno“ kolūkį, visur čia neblogai peržiemojo žiemkenčiai. Nors ankstyvą pavasarį buvo labai nepalankios sąlygos jų papildomam trešimui ir purškimui herbicidais, vis dėlto, ginfariečiai, švyturiečiai spėjo šiuos darbus atlikti beveik visuose stambiuose kviečių ir rugių masyvuose. Užtat ir žiemkenčiai čia vilnija kaip mūras: nepiktžolėti, tankūs, lygūs, stambiomis varpomis. Svaraus kviečių grūdų tikimasi ir Staškūniškio,

Sodininkystės tarybinuose ūkiuose. Ypač vešlūs kviečių pasėliai Staškūniškyje nupurkšti retardantu „TUR“, apsauganti nuo išgulimo. Palyginus su ankstesniais metais, vasarą vėlokai pasėtas, bet tankiai ir lygiai sužėlęs. Susivienijimo augalininkystės specialistų nuomone, bene gražiausi vasarą pasėliai yra „Svyturio“ kolūkyje. Juos labai tvarkingai nupurškė herbicidais mechanizatoriai Petras Mieliauskas ir Albinas Stankevičius.

Daug vešlių, sparčiai besistiebiančių miežių, avių teko matyti „Gintaro“ kolūkyje. Sodininkystės tarybiname ūkyje. Dar neaišku, kuris ūkis galutinai aplenkė kaimynus derlingumu, tačiau visi agronomai tikisi, jog ši rudenį aruodai bus kupini grūdų.

Prastesni reikalai su vasarą „Atžalyno“ kolūkyje. Čia teko atsėti labai daug žiemkenčių, todėl neišvengta skubotumo, ruošiant dirvas ir įterpiant sėklą. Vietomis vasarą daigai silpnoki ir nelygūs.

Skurdokai žiame kolūkyje atrodo ir linų pasėliai. Bend-

ra agronomų nuomone, jie sparčiau ūgtelėtų, nedelsiant papildomai patręšus salietra.

Didelių rūpesčių žiemet turi runkelių — tiek pašarinių, tiek cukrinių — augintojai. Užklupę kenkėjai sunaikino dalį daigų. Ne visur kenkėjus pavyko sunaikinti insekticidais, ypač jei lietus tuoj po purškimo juos nuplovė. Vis dėlto ir šiuo atveju tenka pakartoti seną tiesą, jog kenkėjams atsparesni bet kurios kultūros ankstyviausi pasėliai. Antai, „Svyturio“ kolūkyje Vikonių sektoriuje ankščiau sėti cukriniai runkeliai tankiai sudygo, vešlius lapelius iškleidę, o Naujonių sektoriuje, tik truputį vėliau pasėjus, daigai jau gerokai relesni. Vietom net galima rasti tokių triušų: išrovus piktžolę, lieka pilkos dirvos ploteliai. Tokios pat bėdos kituose ūkiuose su pašariniais runkeliais. Vietomis tuščius plotelius galbūt pasiseks atskirti daigais. Tačiau sunku tikėtis gero žaioniavisių derliaus ten, kur juos leidžiama stebėti piktžolėms. Neravėti pašarinių runkelių pasėliai

Anykščiai
1980 m.
birželio
21 d.

Seštadienis
Nr. 73 (4113)

RAINIAI
Raina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

„Anykščių šilėlio“ kolūkyje

1. SIENAPJŪTĖ SPARTEJA

„Anykščių šilėlio“ kolūkio šienaujamų kultūrinių pievų, ganyklų ir dobilių plotas sudaro 758 hektarus. Iš šio ploto numatyta paruošti 1250 tonų šieno, 300 tonų žolės miltų ir 1300 tonų šienainio. Be to, iš šilėlinių kultūrų numatoma užaugti 4800 tonų siloso.

Šienapjūtė jau įkarsťtyje.

Savaeigės šienapjovės išvalavo į žaliųjų plotus Jonas Sriubas ir Jonas Gadliauskas. Kasdien jie nupjauna po 10–15 hektarų kultūrinių pievų. Nuo ankstyvo rytmečio iki pavakarių čerška Antano Zarankos valdoma šienapjovė-smulkintuvas. Juozas Augustinas veža susmulkintą žolę prie žolės miltų agregato, kur darbuojasi Balys Juodelis ir Kazys Veršulis. Jau pagaminta daugiau kaip 20 tonų žaliųjų granulijų.

Apie 40 tonų šieno į daržines suvežė Kazys Andrikonis ir Jonas Tyla priekabomis-rinktuvais.

Kaip papasakojo kolūkio pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams Alvydas Diečkus, šienapjūtės tempus numatoma spartinti nežiūrint oro sąlygų. Jei bus giedra — žolė bus džiovinama ir šienas vežamas į daržines.

Gi jei orai pasidarys permaisingi, numatoma gaminti šienainį. Gi žolės miltų gamyba nenutrūks esant bet kokiui orui.

Darbas verda ne tik žaliųjų plotuose. Šienaujamose pakelėse, melioracijos grioviai, ploteliai apie gamybinus sektorius.

2. KAD PASĖLIAI BOTŲ SVAROS

Kas rytą į vis gražiau žaliuojančių linų plotą išvaluoja traktorių su purkštuvu mechanizatorius Vidas Puodžiūnas. Giedrios dienos labai palankios apdoroti dli koteksus linus. Kiti mechanizatoriai purena gražiai kylančių į saulę kukurūzų tarpueilius, akėja bulves, purena pašarinių runkelių tarpueilius. Kolūkis augina 160 ha linų, 75 ha kukurūzų, 40 ha bulvių ir 44 ha pašarinių runkelių. Visuose šiuose plotuose reikia tinkamiausių metu atlikti priežiūros darbų, nes tik tuo atveju pasėliai bus švarūs, vešlūs ir atsimokės geru derliumi.

3. JAUNŲ RANKŲ PARAMA

Burbiškio aštuonmetėje mokykloje įsikūrę Anykščių II vidurinės mokyklos darbo ir poilsio stovykla. Jaunieji talkininkai renka akmenis, kurių ypač gausu naujai numeliuotuose plotuose Juškonų brigadoje, ravi runkelius, o šešios mergaitės talkininkavo karvių melžėjoms, pabandė melžti karves.

Jaunų rankų parama žemdirbiams visuomet reikalinga, o ypač vasaros darbymečių metu.

P. Saltils

Naikinkime švedines museles kukurūzuose

Švedinė muselė kenkia avižoms, miežiams, rugiams, kviečiams, kukurūzams. Žiemoja jų lervos žiemkenčių želmensyse arba varputyje. Pavasarį virsta lėliukėmis. Švedinių muselių lervų pažeisti kukurūzai atrodo taip: jų lapų viršūnės suplešėja, persipina, lapų pakraščiai susigrofoja, lapuose atsiranda simetriškai išsidėstusių ovalių skylių ir geltonų dėmių.

Purkšdami kukurūzų pasėlius 2,4-D amino druska nuo piktžolių, muselių naikinimui pridėkite 1,5 kg į ha meta-foso, arba 1,5 kg į ha chlo-rofoso, arba 1 kg į ha fosfa-mido, arba 1 kg į ha karbo-foso.

V. Daukšienė
Žemės ūkio augalų, kenkėjų ir ligų Elmininkų signalizacijos ir prognozių punkto vedėja

Penkmečio baigiamaisiais — spartą ir kokybę

Pastaraisiais šio penkmečio metais nemaža padaryta stiprinant rajono statybinių organizacijų materialinę-techninę bazę, tobulinant jų organizacinę struktūrą. Daugiau dėmesio buvo skiriama gamybos organizavimui, planų vykdymui, atliekamų darbų kokybei, darbininkų darbo ir buities sąlygų gerinimo klausimams. Vien per keturis dešimtojo penkmečio metus atiduota naudojimui pagrindinių fondų už 52,1 milijono rublių, atlikta statybos montavimo darbų už 36,6 milijono rublių. Per šį laikotarpį rajono kolūkiams ir tarybinėms ūkiams pastatyta ir atiduota eksploatacijai 4615 vietų karvių ir veršelių, 1830 vietų kiaulių, 5000 tonų talpos grūdų sandėlių, 606 individualūs gyvenamieji namai gyvenvietėse bei kiti pastatai ir statiniai. Rajono miestuose pastatyta 3484 kvadratiniai metrai naudingo plotu visuomeninių gyvenamųjų namų, pastatyti Kultūros rūmai Anykščiuose ir kultūros namai Svėdasuose, stojo į rikiuotę Kurklių vidurinės mokyklos pastatas, Taupomosis kasos ir Knvgyno modernūs pastatas Anykščiuose, ambulatorija Svėdasuose Rvšių skverius Troškūnuose. Be to, įrengta nauja Komunalinių įmonių kombinato bazė, pastatytos Autokelių linijinės eksploatavimo valdybos remonto dirbtuvės ir eilė kitų objektų.

Gana ritmingai ir stabiliai dirba Anykščių statybos ir remonto valdybos statybinių kolektyvas. Čia kasmet įvykdomos planinės užduotys, laiku atiduodami objektai eksploatacijai. Statybos ir remonto valdyba vienintelė iš rajono statybinių organizacijų įvykdė keturių penkmečio metų planus, atlikusi statybos montavimo ir remonto darbų už 6 milijonus 148 tūkstančius rublių.

Tačiau, nežiūrint į tuos gražius pasiekimus, rajono statybinių organizacijų veikloje esama dar nemaža trūkumų, nepanaudotų rezervų, o tas neigiamai atsiliepia jų veiklos efektyvumui, apsunkina kity liaudies ūkio šakų planingą vystymą. Esama padėtis kapitalinėje statyboje kelia nerimą. Rajono statybinių organizacijų keturių metų rangos darbų programa įvykdė 96,6 proc., tame skaičiuje savo jėgomis — 95,8 proc. Per keturius metus rajono statybiniškai net atliko darbų už 1 milijoną 754 tūkstančius rublių, o tai tolygu Statybos ir remonto valdybos metinei darbų programai. Vykdanč dešimtojo penkmečio planines užduotis daugiausiai atsilieka KMK ir MSMV. Melioratorių kolektyvas 1979 metais rajono žemdirbiams neatidavė 800 ha nusaustintų drenažu žemių, o nuo penkmečio pradžios ši skola sudaro 1334 ha.

Tenka pažymėti, kad šių metų pirmajame ketvirtyje

visos rajono statybinės organizacijos dirbo geriau, sėkmingai įvykdė planines užduotis. Rajono statybinių organizacijų pirmo ketvėčio rangos darbų planą įvykdė 102,2 proc., tame tarpe savo jėgomis — 102,9 proc. Ypač mus džiugina geri poslinkiai Kėlnojamos mechanizuotos kolonos veikloje. Penkių šių metų mėnesių rajono statybos montavimo rangos darbų planas įvykdytas 99 proc., tame tarpe savo jėgomis — 100 proc.

Pagrindinis statybos efektyvumo rodiklis — darbo našumas. Jis rodo, kaip racionaliai naudojamas svarbiausias gamybos rezervas — žmonių darbas. Kain žinia, šį penkmetį beveik visas statybos orieaugis turi būti gautas didinant darbo našumą. Tuo tarpu visos rajono statybinių organizacijos kasmet neįvykdė darbo našumo didinimo užduočių. Praėjusiais metais, lyginant su 1978 metais, darbo našumas rajono statybinese organizacijose sumažėjo net 13 proc. Tas liudija, kad pirminės partinės organizacijos, statybinių organizacijų vadovai dar ne viską padarė gerinant darbų organizavimą, keliant darbo drausmę, racionaliai panaudojant darbo laiką, auklėjant ir mobilizuojant kolektyvų dirbančiuosius kovai už gamybinių planų ir socialistinių išpareigojimų įvykdymą. Darbo našumas statyboje, visų pirma, priklauso nuo to, kaip statybinių kolekty-

vuose diegiamos mokslo ir technikos naujovės bei pirmūnų patyrimas, kaip efektyviai naudojama statybinių technika ir medžiaginiai ištekčiai. Tačiau labai daug priklauso ir nuo to, kaip organizuojamas statybos darbas, ar racionaliai naudojama darbo jėgos resursai, kaip rušinamasi dirbančiųjų darbo bei buities sąlygomis, jų įtvirtinimu statyboje.

Daug rezervų teikia geresnio statybinių darbų laiko panaudojimas. Kai pasigendama šito, tai statybos organizacijos priverstos laikyti didesni, negu priklauso, dirbančiųjų skaičių, dar nenaudojant panaudojamos masinės ir mechanizmai, nukentėję darbų ritmingumas ir net darbų kokybė.

Rajono statybinių organizacijų patiria didelių darbų laiko nuostolių. Vien per 1979 metus darbo laiko nuostoliai statybinese organizacijose sudarė 10,231 žmogaus darbo dieną, iš jų pravaikštos 3,668 darbo dienos. O kur dar prastovos dėl organizacinių priežasčių, dėl medžiagų savalaikio nepristatymo? Jos atskaitosė labai retai parodomos, tačiau praktiškai statybose prastovų pasitaiko gana daug.

Praėjusiais metais ypač dideli darbo laiko nuostoliai buvo Anykščių MSMV ir Mechanizuotoje kolonoje. Štai MSMV praėjusiais metais prarasta 3,420 žmogaus darbo diena, iš jų dėl pravaikšty — 2,526. Esant to-

liai darbo drausmės ir dideliems laiko nuostoliams, vargu ar galima galvoti apie darbo našumo didinimą, sėkmingą gamybinių planų vykdymą. Nemažai darbo laiko nuostolių susidaro, darbininkams neatvykus į darbą, administracijai leidus. Vien per 1979 metus TSO neatvykė į darbą, administracijai leidus, sudarė net 838 žmogaus darbo dienas.

Bloga darbų organizacija, reikiamos tvarkos ir darbo drausmės stoka išaiškėja pabuvojus statybų objektuose. Darbas neretai pradamas vėliau, o užbaigiamas ankščiau, negu nustatyta, pernešv užlesiamą pietų pertrauką. Sažiningi, drausmingi darbininkai pagristai niktinasi tokia padėtimi. Daug laiko sugaištama ruošiant darbo vietą, paskirstant darbus, aprūpinant plovomis, skiediniu ir kitomis medžiagomis.

Daugelyje statybos aikštelių trūksta gamybos kultūros: netvarkingai laikomos medžiagos, teritorija užgeriozinama įvairiomis atliekomis. Daug nuostolių patiriama dėl netinkamo statybinių medžiagų sandėliavimo ir racionalaus jų naudojimo. Mažai rūpinamasi medžiaginių bei kuro-energetinių resursų taupymu, nors tai didžiulis statybos savikainos mažinimo rezervas.

runkeliai iš pusl.

Penkmečio baigiamaisiais — spartą ir kokybę

atkeltais 1 pusl.

Darbo drausmės stiprinimui, dirbančiųjų atsakomybės didinimui, darbo laiko nuostolių mažinimui mus orientuoja prieš kurį laiką priimtas TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos ir VPSC nutarimas „Dėl tolesnio darbo drausmės stiprinimo ir kadrų kaitos mažinimo liaudies ūkyje“. Šis svarbus dokumentas tarsi pratesia TSKP CK 1979 m. lapkričio plenumo pabrėžtą kryptį, jog dabar, kai nepaprastai padidėjo gamybos mastas, kai ūkiniai ryšiai tampa vis sudėtingesni, ypač didelę reikšmę įgyja drausmė ir tvarka kiekviename gamybos bare. Nutarimas įpareigoja mus branginti darbo laiką, ugdyti žmonėms sąmoningą darbo drausmę, užkirsti kelią pravaikštomis.

Negalima nepaminti, kad daug laiko statyboje sugaištama šalinant broką, perdubant konstrukcijas, susidaro nemažai ir statybinių medžiagų nuostoliai. Dėl blogos darbų organizacijos, atsakingų darbuotojų nepakankamo reiklumo pasitaiko broko TSO, KMK, MSMV vykdymuose objektuose. Brokas statyboje — tai didžiulis materialinių išteklių švaistymas.

Jeigu susidaro sunkumai, apripinant statybas medaliu, cementu, miško medžiaga, tai reikia užtikrinti, kad kiekviena šių medžiagų toną ar kubinis metras būtų naudojami kuo taupiau, kuo racionaliau. Šiais klausimais akylėsi turėtų būti ir tarti savo svarų žodį statybinių organizacijų liaudies kontroleriai. Taupyti medžiagas, kurą, elektros energiją turi stengtis kiekvienas kolektyvas, kiekvienas darbo žmogus.

Kad būtų sėkmingai įsivertinti šių metų kapitaliniai įdėjimai ir likviduotas ankstyvesnių metų atsilikimas, statybinių organizacijų darbuotojų kolektyvams teks gana įtemptai padirbėti. Telkiant jų jėgas, užtikrinant ritmingesnę darbą objektuose, daugiau iniciatyvos turėtų būti statybinių kolektyvų partinės bei kitos visuomeninės organizacijos. Reikia dalykiškai ir kryptingai organizuoti statybinių socialistinių lenktyniavimą, stengtis, kad kiekvienas žmogus statyvietėje turėtų priemonių konkrečius socialistinius įsipareigojimus ir savo praktišku darbu juos paremti. Gražias socialistinio lenktyniavimo iniciatyvas būtina paskleisti po visus statybos objektus. Svarbu, kad kiekvienoje statybinėje

organizacijoje, aikštelėje, objekte, brigadoje komunistai parodytų asmeninį pavyzdį kitiems, kovodami už ritmingą, našų ir kokybišką darbą. Baigiamaisiais penkmečio metais reikia taip organizuoti socialistinio lenktyniavimo viešumą, kad kasdieną būtų žinoma, kiek vakar buvo atlikta darbų ir kiek dar liko padaryti, kokios brigados, barai pasižymėjo darbe ir kur dar atsiliekama. Darbo rodiklių stendai, kovos lapeliai ir sieniniai laikraščiai turi telkti statybinius į kovą už tai, kad kiekviena diena būtų išnaudojama racionaliai, labai našiai.

Didinant statybinių darbų efektyvumą, reikia toliau didinti darbo našumą, gerinti atliekamų darbų kokybę, mažinti savikainą. Būtinai siekti, kad pirminės partinės organizacijos darytų gilesnį ir kryptingą poveikį ekonomijos režimo vystymui, stiprintų partinę įtaką visiems statybų barams, didintų komunistų ir specialistų atsakomybę už gamybos planų vykdymą, dirbančiųjų auklėjimą.

Dirbti spartuoliškai — reiškia dirbti sparčiai ir kokybiškai. Būtent tai ir yra šiandien svarbiausias statybinių organizacijų kolektyvų uždavinys, siekiant garbingai įvykdyti TSKP XXV suvažiavimo nutarimus ir sėkmingai užbaigti dešimtajį penkmetį.

M. Tunkevičius
LKP Anykščių rajono komiteto instruktorius

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

(Praneša vietiniai laikraščiai)

DEŠIMT TUKSTANČIŲ VIESVILIEČIŲ

Viešvilės vidurinė kaimo profesinė technikos mokykla — viena seniausių respublikoje. Ji jau yra paruošusi daugiau kaip 10 tūkstančių kvalifikuotų žemės ūkio darbininkų.

Pažymint mokyklos 30 metų, Jurbarko „Sviesa“ primena, kad daugelis jos auklėtinių yra pagarsėję mechanizatoriai. Aukščiausią Tėvynės apdovanojimą — Lenino ordiną pelnė S. Petrauskas ir J. Strekyš. Darbo raudonosios vėliavos ordinais apdovanoti Z. Bardauskas, S. Mažeika, V. Sabataitis, J. Vasiljevas. Daugelio darbą įvertintas „Garbės ženklas“ ir Darbo šlovės ordinais, medaliais.

Dabar Viešvilės mokykla — didelis šiuolaikinis komp-

leksas, kuriame mokosi 700 moksleivių. Ji turi erdvius teorinio mokymo ir praktinių užsiėmimų korpusus, mokomąsias dirbtuves, daug įvairios technikos, gerai tvarkomą mokomąjį ūkį. Moksleiviams įrengta sporto salė, valgykla, biblioteka, jie aprūpinti bendrabučiais.

PIRMAJAME RESPUBLIKOS KOMPLEKSE

Prieš ketverius metus prie Sirvintų buvo užbaigta statyti pirmoji respublikoje tarpukinė industrinė gyvulininkystės įmonė. Jos gamybinė veikla, pažymi „Lenino vėliava“, pranoko daugelio lukesčius. Pagal projektą „Sirvinta“ turėtų nupenėti per metus po 15 tūkstančių kiaulių, o pernai ji patiekė valstybei daugiau kaip 22

tūkstančius centnerių kiaulienos.

Tarpukinėje įmonėje susiformavo kūrybingas, darbus kolektyvas. Daugiau kaip trečdalis darbuotojų — komunistai. Įmonė jau pernai įvykdė penkmečio užduotį. Viena pirmųjų tai padarė pirmos klasės operatorė, TSKP XXV suvažiavimo delegatė, TSRS valstybinės premijos laureatė, Lenino ordininkė V. Narbuntienė. Už puikius darbo rodiklius „Sirvinta“ pelnė TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSC ir VLKJS CK nerišamąją raudonąją vėlavą, TSRS LOPP pirmojo laipsnio diplomą, įrašytą į sąjungine garbės lentą.

Našiai dirbant komplekso kolektyvui, kiaulienos gamyba šimtai hektarų arimų Sirvintų rajone per pastarąjį dešimtmetį išaugo beveik keturgubai. Įmonė toliau plečiama, iki ateinančio penkmečio pabaigos čia per metus išauginamų kiaulių skaičių numatoma padidinti iki 54 tūkstančių.

MOTERISKOS KLUMPAITĖS

Moterys mlėlail perka madingas, gražias klumkaites. Tačiau iki šiol sunku jų įsigyti, nes Mažeikių avalynės fabrike, kuris vienintelis respublikoje jas daro, klumkaites gamindavo vos keli žmonės.

Pastaruoju metu, informuoja „Pergalės vėliava“, išplėstas fabriko eksperimentinis cechas. Vienas pagrindinių jo darbų yra klumpačių gamyba. Siemet numatyta patiekti parduotuvėms jau beveik tris tūkstančius klumpačių.

(ELTA)

PO TO, KAI Taisėme

Ažuolai bus aptverti

Atsakydamas į B. Sablevičiaus „Ažuolai prašo pagalbos“, išspausdintą mūsų laikraščio Nr. 63, „Svyturio“ kolūkio valdybos pirmininkas K. Zigas redakcijai pranešė, kad žaliuojančius azuolus, esančius kultūrinėse gamylose, ūkis aptvers iki š. m. liepos 1 dienos. Atsakyme nurodoma, kad azuolai nyksta ne vien dėl to, kad gyvuliai nutrypia jų šaknis. Matyt, esą ir kitos priežastys, nes baigia džiūti kai kurie azuolai, ir augantys dirbamoje žemėje, dirvonuose.

TURISTŲ DIENOS ANYKŠČIUOSE

Už Dainuvos slėnio, prie Sventosios, lyg siebuklingai lazdelei įmestelėjus, praeitą savaitę išaugo spalvingas palapinių miestelis. Daugiau kaip 750 turistų, žemės ūkio darbuotojų profsąjungos trečiojo respublikinio saskrydžio dalyvių, atstovaujančių 38 respublikos rajonus, 19 žemės ūkio mokslo įstaigų, čia įsikūrė trims dienoms, išradinčiai išvėsoję savo turistinius kiemus.

Birželio 13-ąją vakaro sulėmose skendinčiomis miesto gatvėmis iš II-os vidurinės mokyklos kiemo įspūdinga saskrydžio dalyvių kolona su vėliavomis, fakelais patrakė Dainuvos slėnio link. Stabtelėjo prie karių kapų, tylos minute išreiškė pagarbą ir dėkingumą tarybiniams kariaus, kritusiems už mūsų krašto laisvę. Saskrydžio atstovai, lydimi anykščių — Didžiojo Tėvynės karo veteranų Br. Puteikio, V. Radušio, Vl. Barkausko, pionierių,

prie paminklo kariaus išvauduotojams padėjo gyvų gėlių vainiką.

Vienuoliktą valandą. Saskrydžio, skirto Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui pažymėti, dalyviai išsirikiavo Dainuvos slėnyje iškilmingam saskrydžio atidarymui. Gausų žemdirbių turistų būrį sveikina saskrydžio organizacinio komiteto pirmininkas, LKP Anykščių RK sekretorius J. Dailys, linki sportinės sėkmės, kuo artimiausioje susipažinti su Anykščių rajonu, išsivežti kuo geriausius prisiminimus.

Apie išsiplėtusį turistinį sąjudį žemdirbių tarpe kalbėjo žemės ūkio darbuotojų profsąjungos Lietuvos respublikinio komiteto pirmininkas J. Gabalis. Priminę praeitų saskrydžių rezultatus, jis palinkėjo turistams geros darbinės nuotaikos, sėkmingų sportinių startų.

Aidint trimitams antrąjo saskrydžio nuagačiai ir bu-

vo šeiminkai telšėčiai pakelia saskrydžio vėliava, aukura uždegama tradicinė ugnis.

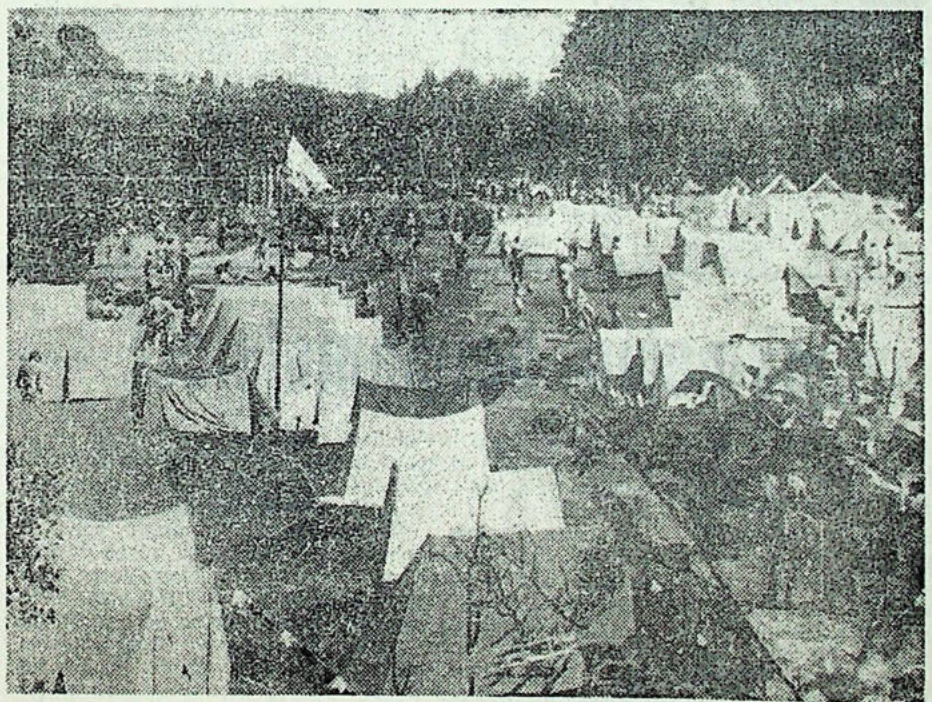
Iškilmingame saskrydžio atidarymo dalyvavo LKP CK atsakingas darbuotojas C. Panavas, LKP Anykščių RK pirmasis sekretorius J. Pešecas, Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininkas V. Budavičius, kiti rajono partiniai bei tarybiniai darbuotojai.

Vėlai naktį įsiliepsnojo tradicinis draugystės laužas. Saskrydžio dalyvius linksminio mūsų rajono „Gintaro“ kolūkio estradinis ansamblis.

Saulė nespėjo nudžiiovinti rasos, o stovykloje vėl virė gyvenimas. Rytinėje mankštoje, pusryčiuose, ir visi suskato ruoštis varžyboms.

Turistinės technikos varžybų aistros bemažai užkariavo turistus, žiūrovus. Pirmosios startuoja žemės ūkio mokslo įstaigų komandos. Vienas kitas eidamas per vandens kliūtį spėja Sventosioje pasimaudyti, kitas, žiūrėk, įveikdamas kliūtį su virvėmis, susipainioja. Laukian-

atkeltais 4 pusl.

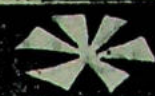
Palapinių miestelis prie Sventosios.

Gintariečiai prie savo turistinio kiemo puošmenos — olimpinio meškiuko.

Saskrydžio dalyvių kolonoje žengia Šiaulių rajono atstovai.

MEDICINA IR LITERATŪRA

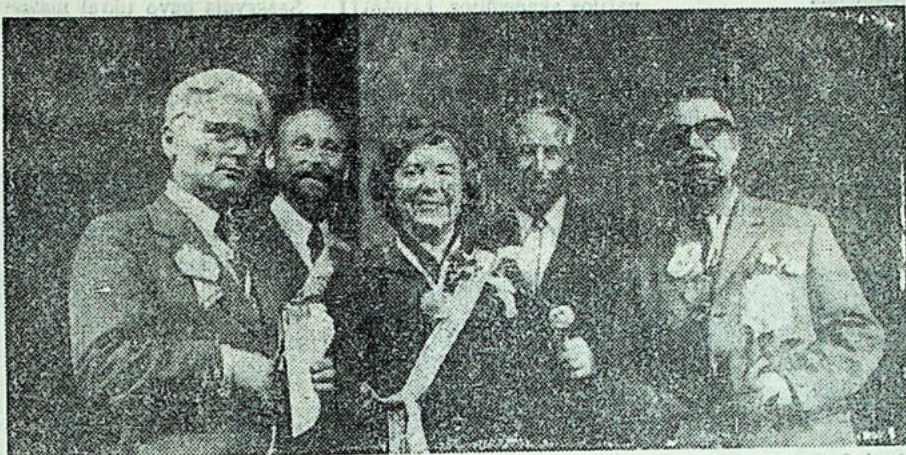
Visas gydytojo dėmesys nukreiptas į sergantį žmogų. Į mokėjimą jungti savo žinias ir įkvėpti joms gyvybės, prasmės, kryptingumo ir dvasinio gyvenimo. Argi ne čia, gilindamasis į žmogų, gydytojas neretai iškyla virš jo profesijos rūpesčių ir paskirties, kas jį — tarsi koks šviesulys naktį — nuolat orientuoja į tai, kas žmogui yra svarbiausia ir tikra. Sakoma, kad Paryžiaus Sorbonos universitete įėjimą į medicinos fakultetą puoselėdavo dvi alegorinės moterų figūros, viena simbolizuojanti Mokslą, kita — Meną. Atseit, šalia mokslo žinių reikalingas talentas. Negaliu pasakyti — ką, kokį talentą šiuo atveju turėjo galvoje skulptūros autorius, bet mano giliu įsitikinimu — talentą mylėti žmones, ligonį. O susigaudyti ligonio žmogaus kūno sandaroje, jo dvasioje anaipat — ne visada lengva. Tam, kad geras gydytojas turi būti plataus akiračio specialistas, pirmiausia — psichologas, sugebą įsiskverbti į pasitikėjusio ligo-
nionio tolimiausią sielos kerteles. Geras suvokti žmogaus dvasinio ir fizinio pradų tarpusavio ryšį. O gi būtent čia gydytojo ir literato interesai susikryžiuoja, kažkokiame mūsų vidinio pasaulio horizonte medicina ir literatūra susisiekia. Didysis rusų rašytojas ir gydytojas, žinomų „Gydytojo užrašų“ autorius Veresaevs, paklaustas, kodėl jis nespėdė studijuoti medicinos, atsakė: dėl to, kad svajojęs būti ra-

šytoju. O rašytojas, kaip ir gydytojas — turįs viską žinoti apie žmogų... Veresaevs greičiausiai buvo teisus, taip sakydamas, nes tikrąją gydytojo ir rašytojo tarp kilados gydytojams buvo uždrausta kisti į žmogaus dvasinį gyvenimą. Net filosofas Immanuelis Kantas liepė gydytojams užsilaikyti tik kūno negalavimais, užuot skverbusis į žmogaus sielą ir ieškojus „dvasios išgany-
mo“... tuo tarpu nuo Rabe-
laikų žinoma nemažai litera-
tų, netgi gerų rašytojų iš
profesijos ir ne taip jau re-
tai ir iš pašaukimo... gydy-
tojų.

Tad nesistebėkime, kad ir mūsų respublikoje, daugelyje miestų ir rajonų — yra gydytojų, medicinos mokslininkų, medicinos seserų, tar-
macininkų, feličerių, rašančių eiles ir prozą... Ir kasmetinis medikų Poezijos pavasaris seniai jau tapo popu-
laru, tradicine švente. Šis gra-
žus sąjūdis gimė 1969 metų
pavasarij Arlogaloje. Jauna
Arlogalos ligoninės gydytoja
pediatrė Stasė Kasperavičiū-
tė pakvietė grupę gydytojų
literatų iš Vilniaus ir Kau-
no prie Dubysos krantų pa-
skatinti savo kūrybos vietas
medikams. Tokia buvo vis-
ko pradžia. Kitų metų pava-
sarij, arlogaličių dėmesio pa-
skatinti, vėl susirinkome
prie Dubysos. Dar po metų
jau pakvietė medikus litera-
tų raišo centro Raseiniai.
Sekantis poezijos pavasaris
buvo Šilutėje, paskui — Aly-
tule, Molėtųse, Kėdainiuose,
Šiauliuose, Joniškėje. Dešim-

tajį jubiliejinį medikų Poe-
zijos pavasarį vėl susirinko-
me į Arlogalą. Vienuoliktasis
medikų Poezijos pavasaris
vyko Šalčininkų rajone, o gi
šiemet — dvyliktasis vyksta
Anykščių rajone, lietuviška-
jame „Veimare“, didelių ir
garbingų literatūrinių tradi-
cijų rajone. Taip nuolat ple-
čia savo „geografiją“ mūsų
sąjūdis, kuriame dabar jau
dalyvauja didelis būrys me-
dikų literatų iš visos respub-
likos. Medikų — savo kūry-
ba įtvirtinančių mūsų gyve-
nime gražią, kilnią, huma-
nišką tradiciją — medicinos
ryšį su literatūra.

J. SKLIUTAS
Rašytojas, LTSR nusipelnęs
kultūros veikėjas

Keletas Medikų poezijos pavasario dalyvių iš kairės į dešinę: profesorius B. Vasilauskas, poetas E. Selionis, gydytoja F. Taunytė, docentas J. Juozaitis, dezinjektorius L. Narbutas.

F. TAUNYTĖ
(Vilnius)

Hobi — gyvenimo papuošalas

— Ar negatėtum, kad dar tobelsi toks išgelts, papozuo-
ti. Noriu nutupyti paveikslą „sveikstantysis“. Stovėm
įsikibę į baltai paklotą lo-
vą, antrame plane gydytojas
ir seselė su švirkštu... — pa-
sakė paveikslus tapęs gydy-
tojas savo draugui, eilėraš-
čius rašančiam ekonomistui.
— Sveikatos ieškoti at-
ėjau, o ne pozuoti, — supyko
draugas. — Nesuprantu, kam
teplioji turėdamas tokia hu-
manišką profesiją, kodėl ne-
gali gilintis savo specialy-
bėje ir būti Pasteru, Norkū-
nu, Barisalte...

— Kuo aš kaltas, kad tu-
vai neturėję pažinti dailės
Institutas? — atsikirtė gydy-
tojas. — Bet nesiskundžiu.
Dirbu epidemiologu ir turiu
hobi. Atsidavęs tapybai
jau gavau du pagyrimus už
šaukų darbą. Mano paveik-
slas kabo vyriausiojo gydyto-
jo kabinete. O tu kam poie-
rių gadini, kodėl negali būti
Elništeinu.

— O todėl, kad lig žolės
nemoku daugybės lentelės.
Aš taip pat nekaltas, kad
mamytė turėjo pažįstamų tik
ekonomikos fakultete. Jeigu
jau pats nieko neišmanai,
vesk mane į polikliniką. Ko-
sulys baigia užkamuoti...

— Nuostabu, — nušvito
gydytoja, į kurios kabinetą
atvedė ekonomistą. — Jūs
rašote eiles, o aš nuo pat gi-
mimo klaidžiu baletu.
— Man be perstojo peršti
gerklę, — sako jai ekonomis-
tas. — Naktį kosėjau po pus-
antros valandos.

— Betgi jūsų labai bloga
slovėseną, — nusigando gy-
dytoja. — Pėdas jūs kreipia-
te į vidų, susikūprinęs. Vie-
ną koją atstatykite į priekį,
ištieskite. Stai taip... Atro-
dote daug sveikesnis. Ir bū-
tinai šypsokitės. Pradžioje ir
man buvo sunku, bet dabar
įpratau ir jau šypsausi ne-
gaivodama. Slovėseną ir
šypseną svarbiausia.

Ekonomistas atstatė į prie-
kį kairę koją ir išsišiepė.
— Betgi jis dantų nevalo,
matote kokie rudi, — pasakė
savo kolegei ekonomistą
atlydėję gydytojas, — ma-
žiau, pirštu nosį krapšto. Ko-
dėl tu plaukų ir barzdos ne-
kerpi. Neįsivaizduojate, ko-
lega, kaip ryšium su tuo pa-
didėlis užlėtumas.

Ekonomistas, kuriam gy-
dytoja labai patiko, supyko
ir atbula koją spyrė deonto-
logiją pamiršusiam draugui.
Praradęs lygsvarą (nes
anksčiau niekada neįsipažin-
davo) išsitiesė ant grindų
nuspirdamas pasienyje pa-
statytą virdulį.

— Betgi jis lygsvaros ne-
išlaiko, — sušuko nusigan-
dusi gydytoja. Patikrinime
visapusisškai. Sesele, rašykite
nukreipimus kraujo ir šlapio
analizams, rentgeno ty-
rimui, dar šiandien tegul pa-
tikrina neuropatologas.

...Už dviejų valandų eco-
nomistas, dėl kolegės gydy-
tojos visur priėjęs, sėdėjo
prie fizioterapijos kabineto
durų.

— Esu boksinkininkas, —
dundeno šalia jo radikulitas

suriestas milžinas. — mes
sportininkai turime hobi.
Mėgstame naktimis naujų
namų tarpumartose pastovėti.
Eina kokia mergiotė, išlendi
iš šešėlio ir sukrengsti. Su-
spėgia kaip pjaunama. Ma-
loriu kažkaip. Betgi kokie
ten skersvėjai. Architektai
apie mus negalvoja.

— Užieikite abu, — pa-
kvietė seselė.

Ji mikliai nutraukė ekono-
mistą kėlnes, kryžiaus srity-
je prilipdė šlapią skudurą ir
per paciento nugarą paleido
malonią šilumą. Nesumažin-
dama spartos pradžioje bok-
sininką ir, įkišusi į jo bur-
ną degantį vamzdi, griebėsi
mezgimo.

— Turiu hobi, — malo-
niai paaiškino pacientams —
Atidaroma medikų dailiųjų
rankdarbių paroda.

— Šiluma nugaroje malo-
ni, — pasakė ekonomistas.

Matydamas, kad apžiojęs
ugnį boksinkininkas labai pik-
tai varto akis, pridūrė: —
Tačiau gal ji labiau tiktų
šiam radikulitui sergančiam
draugui, o man gal labiau
tiktų vamzdis. Pažiūrėkite,
ar nesumažinti paskyrimai.

— Viskas tvarkoje, — pa-
sakė seselė, — spinduliai pa-
tys nueina į sergančias vie-
tas.

— Skundų knyga, — suri-
ko išmesdamas vamzdi bok-
sininkas. — Man radikulitas,
o jie gerklę plikina.

— Nerėkite, — užtarė se-
serį ekonomistas. — Aš ko-
sėjau, bet medikai geriau ži-
no, kur šildyti.

L. KALIBATAITĖ-JAUDEGIENĖ

(Klaipėda)

Dar smėlyje gruodas (Balandis užtruko...)
Pavargusios antys virš kopų gagens.
Laivų žiburiai. Violetinis ūkas.
Ir jokios ribos tarp dangaus ir vandens.

Sugrįžote, antys. Namai atsišaukia.
Ką reiškia ir žodžių, ir metų kaita.
Jei grįžtama ten, kur nuo seno teauga
Vien kopų žolė — atšiauri ir kieta.
Jau miglos vynloja nužvarbusį pliažą.
Jaukus žiburyš jau ir mūsų lange.
Sakykite, paukščiai, neįau šito maža:
Turėti pastogę — ir būti drauge?

Juk žiemą lizdai po sniegu neatvėso —
Tą šilumą saugo ir mūsų delnai.

Laivai migloje. Violetinės šviesos.
Ir laimna kopas pavargę sparnai.

D. RAMOSKAITE

(Alytus)

Kaip tu mane atrasi —
Jeigu debesys sunkūs ir tam-
sūs

Meta skausmingą šešėlį
Ant rūdijančios pelkių žolės?
Kaip tu mane išgirsi —
Jeigu žodžiai prarado spalvą
Ir rieda tarytum grumstai
Akla nebylia žeme...
Ir sniegas, baikštus tarsl
paukštis

Glaudžias prie mano veido,
Svetimas, neprijaukintas
Kaip tavo lėta ranka...
Kaip tu mane atrasi,
Kaip tu mane išgirsi?
Tu išmokysi gyventi be
skausmo...

Gyvenk.

O. RACKAUSKAITE

(Kėdainiai)

Sį vakarą sniega
Tyla ir ramybe.
Sį vakarą gera —
Apsalus širdis.

Pražydo papartis
Vidurnaktį vienas, —
Aš eisiu į mišką
Jo žiedą nuskinti.

Pražydęs papartis
Juk atneša laimę,
Aš būsiu laiminga! —
O kas lemia laimę?

L. NARBUTAS

(Kaunas)

PABŪK

Palauk. Dar neišėjė.
Dar nepalik vienos — —
Tu dar neparašėi
Pavasario dainos.

Gegužis pražydės.
Apsvaigę širdys plaks — —
Ziedai žavus žadės — —
Tik ar visiems jie teks?

Pavasari! Brangus! —
Pabūk dar. Neišeik —
Svaigink širdį gūslais,
Kuriais mana nešeli.

Dienom greitos jaunystės
Stacioniu naktimis — —
Pavasari, sugrįžki — —
Pabūk su manimi.

J. PASKAUSKIENI

(Šilutė)

KODĖL?

Tu, galvele mana, pabalai.
Ar nuo žydinčio sodo žarų?
Ar nuo saulės žvilgsnių kait-
rų?
Nuo naktų sidabrinų, gerų?
Kaip nuo šerkšno pabalų ši-
lai,
Tu, galvele mana, pabalai.

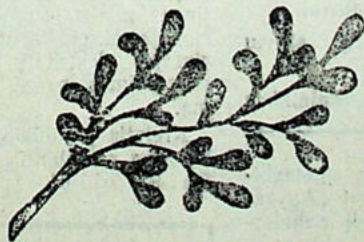
Tarp laukų ir žvaigždžių ko
viena
Tartum paukštė virš marių
plauči.
Lyg prinokusi varpa kviečių?
Nuo darbų, nuo kančių, nuo
mūnčių
Amžinai visumos alkana.
Pabalai tu, galvele mana.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1983. VI. 21

Netikri algalapiai

Buhalteriai dar niekad
algalapius tiksliai neapskaičiavo
ir neapmokėjo gydytojo darbo —
Jiems nepavyko pasverti
laimės dovanoti
pasauliui gyvybę.
Jie nemokėjo įvertinti
pralaimėjimo skausmo
ir to sunkaus dialogo su savimi,
įbrėžiančio ankstyvas raukšles
kaktoje — —
Ne, negalima apmokėti tiems,
kurie saugo pasaulį brangiausia turta —
Zmogaus gyvybę!
Buhalteriai gal niekad
tiksliai neapskaičiavo
ir neapmokėjo gydytojo darbo
Bet nesupykite už tai —
Negalima apmokėti
neįkainojamo...

A. JASULAITIS

(Vilnius)

Norėčiau,
kad žodžiai išleistų šaknis,
pabirtų vaivorykščių tiltais į širdis,
kad vienišą skausmą apglėbtų viltis —
baltą leliją virš maldynų pakilus — —
Kai sutemas glostys lauzų atšvaistai,
lyg rankos iškeltos vieninteliai maldai,
liepsnos užmiršti, apleisti aukurai
svajingai keista ir skausminga mūsų laime...
Ir troškulį mano bevaisyių laukų
užliūs žaluma daugiametį pasėlių —
suprasiu,
kad trokštamo jausmo galia,
kaip ginklas stipri
ir kaip vaikas bejėgė.

TURISTŲ DIENOS ANYKŠČIUOSE

Atkel ta iš 2 pusės

tieji starto eilės, dar spėja pasišūriėti, kaip draugams sekasi, pasitaria, kur sekundes galima sulaupyti. Po įtemptos kovos paaiškėjo ir pirmieji lyderiai. Lietuvos Hidrometeorologijos mokslinio tyrimo instituto, Lietuvos Žemės ūkio akademijos, Alantos tarybinio ūkio technikumų komandos.

Viena po kitos startuoja rajonų komandos. Rokiškiai čia trasą įveikia per 6 min. 44,7 sek. Iš šešių komandų jų laikas kol kas geriausias. Tuo tarpu Anykščių rajoną atstovaujantiems „Gintaro“ kolūkiečiai turistams burtai lėmė startuoti dvidešimt dešimties.

Pagaliau startas gintariečiams. Iš jų, kaip iš saskrydžio šeiminių atstovų, daug tikimasi, neatsitiktinis žiūrovų šurmuiys prie trasos. Gana greitai pastatyta palapinė, sėkmingai per rąstus vandens kiliūtį įveikia V. Abariūnaitė, antras, trečias komandos narys. Žiūrovai džiūgiauja. Bet štai A. Jasikonis netikėtai paslysta, maudosi antrą, trečią... kartą. Prarastos kelios dešimtys sekundžių ir nors tolimos kiliūtis komanda įveikia sėkmingai, — rezultatas

antrojoje turnyrinės lentelės pusėje. Šių varžybų nugalėtojai tapo Alytaus, Klaipėdos, Rokiškio rajonų komandos.

Vyko varžybos, o štabo nariai, žiūri jau dairėsi po stovyklavietes. Kiek čia išmonės, sumanumo. Tvorelės, darželiai, olimpiniai ženklai, tarsi gyvi žvėrys ir paukščiai. Ir viskas iš kankorėžių, sausų miško šakelių, sėmenėlių. Buvo ir prašmatnių stovyklaviečių, aprėdytų iš namų atsivežtais plakatais, vėliavėlėmis. Į prizinius jos nepateko — neturistinės. Geriausiomis pripažintos iš pirmo žvilgsnio kuklios, bet skoningai sutvarkytos Kauno Mičiurino tarybinio ūkio technikumų, Ukmergės rajono bei mūsų rajono „Gintaro“ kolūkiečių stovyklavietės. Kas tikėjo pro anykštėnų stovyklavietę, vis prašė parduoti, pamainyti ar padovanoti gintariečių kiemo puošmena — samaninį olimpinį meškiuką...

Darbo saskrydžio štabo nariai, žiūri nestokojo: kol iš 400 skaidrių atrinko tris geriausias, kiek ginčijosi išrinkdami tris geriausias sienlaikraščius, tris įdomiausias, nuotaikingiausias turistines nuotraukas, išsiaiškino, kurios komandos turistiskiausia apranga.

Gamtinio suvenyro konkurse vertingiausių vieningai pripažintas LZOA „Turistas“, pagamintas iš kelmo atplaišių, šakelių. Antroji, trečioji vietos atiteko Alantos tarybinio ūkio technikumų „Zemdirbiui“, rokiškėčių „Lizdai“.

Po pietų saskrydžio dalyviai lankėsi literatūrinėse Anykščių vietose, muziejuose, artimiausio susipažino su Anykščių šileliu.

Tuo dienos rūpesčiai nesibaigė. Vakare — meninės turistinės saviveiklos koncertas. Čia buvo svarbu geras scenarijus, pasirinktos temos aktualumas ir, svarbiausia, kad viskas būtų savos kūrybos. Programa — ne ilgiau penkių minučių. Koncerto konkurso laureatais tapo Alytaus, Biržų rajonų bei LHMMTI atstovai.

Trečiąją saskrydžio dieną vyko orientacinės (turistinio ralio) varžybos, reikalaujančios iš turistų išvermės ir sumanumo. Daugiausia taškų pelnė alantiškiai, Vėterinarijos akademijos, LHMMTI bei Telšių, Rokiškio, Kauno rajonų komandos. Po šių, paskutiniųjų, saskrydžio varžybų rezultatai skelbimų lentoje bylojo, kad surinkusi 132 taškus, nugalėtoja tapo Alytaus rajono komanda, antri — telšiečiai — 118 taškų, treči — rokiškėčiai — 115 taškų.

Žemės ūkio mokslo įstaigų tarpe daugiausia taškų pelnė LHMMTI, antrąją vietą iškovojo Alantos tarybinio ūkio technikumų komanda, trečią — LZOA studentai.

Saskrydžio nugalėtojus sveikino, vertingus prizus įteikė Žemės ūkio darbuotojų profesijos Lietuvos respublikinio komiteto pirmininkas J. Gabalis, atsakingi Anykščių rajono partininkai bei tarybiniai darbuotojai, LSD „Nemunas“ respublikinio komiteto atstovai. Buvo deramai padėkota saskrydžio organizatoriams, teisėjams, visiems, kurių dėka saskrydis vyko sklandžiai, turiningai.

Tria dienas trukusį šventę baigėsi. Nuleista saskrydžio vėliava, užgeso paskutinis draugystės laužas. Į namus turistai skirstėsi su gera nuotaika, pasportavę, pailsėję, praturtėję dvasiškai, susiradę daug naujų draugų. Ir ne taip svarbu, kad prizinės vietos tik trys. Saskrydis buvo tikrai masiškas, gražus, gerai pavykęs renginys, kurio varžybose, konkursuose aktyviai dalyvavo visos komandos.

J. Junevičius

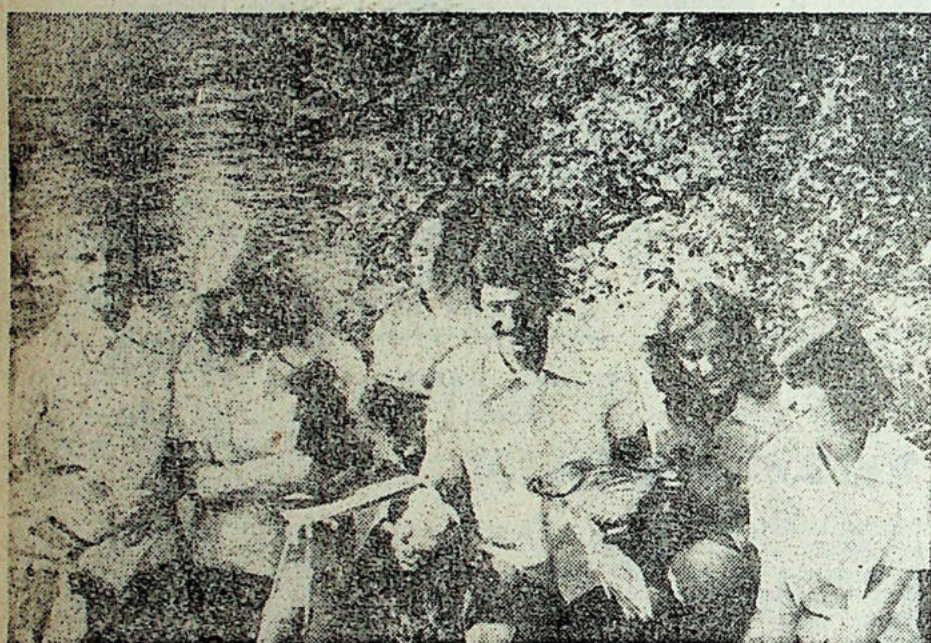

Vandens kiliūtį įveikia Anykščių rajono komandos atstovė V. Abariūnaitė.

Prizai, dėl kurių kovojo 57 turistų komandos.

Autoriaus nuotraukos

Rokiškio rajono komanda, iškovojoji trečiąją vietą (iš kairės) A. Tigrūdis, V. Stasiulionytė, D. Baulytė, St. Meškėnas, S. Žukelytė, S. Kondrotaitė.

Minimalių rezultatų

Antradienį Anykščių miesto stadione vyko eilinės LTSR „Nemuno“ aukščiausios grupės jaunųjų futbolo rungtynės. Vietos „Automobilisto“ komanda susitiko su Ukmergės „Vienybės“ futbolininkais. Prasidėjus žaidimui, kova vyko alygią — tai vieni, tai kiti apšaudė vartus, bet įvarčių pasiekti nepavyko. Pirmas kėlinys baigėsi be įvarčių.

Ką tik prasidėjus antrajam kėliniui, ukmergiškiai pasirodė pranašesni ir, praėjus 10-čiai minučių, prasižėrė pro „Automobilisto“ komandos gynėjus ir tiksliai smūgiu Ukmergės komandos puolėjas nugalėjo anykštėnų vartininką.

Susitikimas baigėsi rezultatu 1:0 Ukmergės „Vienybės“ komandos naudai.

Reikalinga

Anykščių TSO skubiai reikalingi: meistras, darbų vykdytojai, šaltkalviai, elektrikai, suvirintojai elektrai, suvirintojai dujomis, I-II klasės vairuotojai, ekskavatorininkai, buldozerininkai.

Kreiptis į kadry skyrių (telefon. 5-19-84).

TSO pirmininkas

Vyno pramonės gamybiniam susivienijimui „Anykščių vynas“ skubiai reikalingi:

akumuliatorių vežimėlių vairuotojai, krovėjai.

Kreiptis į kadry skyrių nuo 9 iki 18 val.

Administracija

Troškūnų vartotojų kooperatyvui reikalingas autoparduotuvės vairuotojas.

Kreiptis: Troškūnai, Tarybų g-vė Nr. 5, telef. 5-62-73.

„Puntuko“ kolūkiui reikalingas miško technikas, vairuotojas-ekspeditorius, suvirintojas elektrai ir dujomis. Atlyginimas pagal susitarimą.

Kreiptis į kolūkio valdybą arba skambinti telefonu 5-11-92, 5-16-94.

NIJOLEI CERESKAITEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuosirdžią užuojautą reiškia
Rajono komjaunimo komitetas.

Dėkojama

Nuosirdžiai dėkojame „Anykščių šileliui“ kolūkio pirmininkui V. Sostakui, kolūkio valdybai, giminėms, artimiesiems ir kaimynams, visiems, kurie padėjo ir užlaikė netekus vyro ir tėvelio.

Kiaušų šeima

Dėkoju „Vienybės“ kolūkio valdybai, pirmininko pavaduotojui Broniui Rimkui, mokytojams, specialistams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie padėjo sunkią valandą, laidojant mylimą mamytę.

J. Diliūnas

NIJOLEI CERESKAITEI

Nuosirdžiai užjaučiame, mirus brangiai mamytėi. Zukauskai, Pūklėnė, Sereikos, Kilauskai, Kapalinskai, Puzlėnė, Birlik, Prusakovai, Puodžiūnienė, Raišlėnė, Paragytė

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIUKSTIS

Jonavos gamybinis susivienijimas „Azotas“ skelbia moksleivių priėmimą į bazinę Jonavos 44-tą vidurinę miesto profesinę technikos mokyklą 1980/81 m. m. Mokykloje ruošiamos tokios specialybės:

1. Pastatų aptarnavimo elektromonteriai (paskirstymo įrengimų remonto elektromonteriai).
2. Kontrolinių matavimo prietaisų ir automatikos šaltkalviai.
3. Aparatininkai (kontrolinių matavimo prietaisų ir automatikos šaltkalviai).
4. Šaltkalviai-remontininkai.
5. Aparatininkai (cheminės analizės laborantai).

Į mokyklą priimami jaunuoliai ir merginos 15 metų amžiaus, baigę ne mažiau 8 kl. Mokymosi laikas 3 metai. Besimokydami įsigyja pasirinktą specialybę ir vidurinį išsilavinimą.

Mokslų metų pradžia rugsėjo 1 d.

Pareiškimai priimami nuo birželio 10 dienos. Besimokantieji nemokamai aprūpinami maistu, išėginiais ir darbo drabužiais, avalyne. Gamybinės praktikos metu mokama 33 proc. uždarbio. Visi moksleiviai aprūpinami bendrabučiu.

Baigusieji mokyklą įdarbinami Jonavos gamybiniam susivienijimui „Azotas“.

Kreiptis: Jonava, Kauno g-vė 75, telefonas 5-29-68. Direktorius

ALEKSUI SIAUCIONUI
Mirtis atėmė iš Jūsų brangų žmogų — mamytę. Nuosirdžiai Jus užjaučiame.
Nemcevičiai, Sakallai, Trajackai, Mikėnai, Čiukšienė, Kepalai, Pivoral, Keraičiai

Surdegio kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos reiškia nuosirdžią užuojautą ANTANUI ir JUOZUI LABAKO-JAMS dėl jų brolio mirties.

MARIJAI BLAZARENIENEI
Mylimai seseriai mirus, nuosirdžią užuojautą reiškia
Viešintų valstienės ir ambulatorijos darbuotojos.

ALEKSUI SIAUCIONUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais pailginti Jūsų skausmą dėl mylimos mamytės mirties.
„Gintaro“ kolūkio Repšėnų sektoriaus mechanizatoriai

Rinko Panevėžio spaustuvas Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvas, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.192 Užsak. Nr. 946

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)